

Kertművészeti és kerttörténeti konferencia

Negyedik alkalommal adott otthont a fertői Esterházy-kastély a magyar tájépítészeti oktatás kiemelkedő alakjáról, Mócsényi Mihály Széchenyi-, Kossuth- és Geoffrey Jellicoe-díjas tájépítésről elnevezett konferenciasorozatnak. Amíg tavaly a zene- és kertművészet, ezúttal a kertörökség és a víz kapcsolata került a nemzetközi rendezvény fókuszába.

Az építészetet, a táj alakítását összetettebben kezeljük. Nagyon fontos, hogy bármit építünk, az lépésekben, anyagában, szellemiségében egyaránt illeszkedjen a környezetébe. A természet és az épített környezet, az épület és a kert összhangja, harmóniája teremt olyan miliőt, amely életminőségünk javításának kulcsa lehet. Ebbe a komplexitásba emelték méltó helyére a tájépítészeti is, szögezte le *Lánszki Regő*, az Építési és Közlekedési Minisztérium építészeti államtitkára a IV. Mócsényi Mihály Kertművészeti és Kerttörténeti Konferencián. Bejelentette, hogy célegyenesbe érkezett az építészetéről szóló új törvény, amely a tájépítészeti kiemelt területként kezeli. Az ősszel a parlament elé kerülő jogszabály a közhasználatú építmények környezetének tervezéséhez és a közterületi zöldfelületek kialakításához tájépítész bevonását írja elő, valamint az energetikai tanúsítványok rendszeréhez hasonlóan bevezeti a zöldfelületi tanúsítványt.

Esterházy „Fényes” Miklós összművészeti műremeket hozott létre Fertődön, amely innovációi révén összemérhető volt a bécsi császári udvarával, s amely Európa-szerte reprezentálta a magyar kultúra nemzetközi beágyazottságát, a honi kreativitást, alkotói képességet, emlékeztetett *Oláh Zsanett*, a társszervező házigazda Eszterháza Kulturális, Kutató- és Fesztiválközpont Közhasznú Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója. A mi feladatunk és küldetésünk most az, hogy ezt a hagyatékot olyan színvonalra emeljük, amely vetekszik bármely mai francia, osztrák vagy angol parkkal vagy épített örökséggel, hogy méltón képviseljük Esterházy Miklós szellemiségét világszerte, hangsúlyozta.

Herczeg Ágnes, a konferenciát szervező Magyar Kertörökség Alapítvány (MKA) elnöke felidézte, hogy a szervezet megalakulásával, a tájépítész szakma megfelelő rangra emelésével több évtizedes

Herczeg Ágnes: Az MKA javaslatot tett a tájépítészeti szabályozás megújítására

adósságot kívánnak rendezni. Működésük két éve alatt egyebek között jelentős előrelépés történt a hazai zöldinfrastruktúra-beruházásokkal kapcsolatos gyakorlatok és szabályozási környezet megreformálása, valamint az állami, egyházi és magántulajdonban, illetve kezelésben lévő történeti kertek jelenlegi állapotának és fenntarthatósági stratégiájának kialakítása terén.

Az alapítvány szakmaközi érdekegyeztető fórumot hívott életre, amely több témában alkot stratégiát, az egyik például a nemzeti faiskola program. A MKA a hazai kertturizmus fellendítése érdekében együttműködik a Magyar Turisztikai Ügynökséggel, valamint a Nemzeti Örökségvédelmi Fejlesztési Nonprofit Kft.-vel, hazánk épített és természeti emlékeinek egyik legjelentősebb fenntartójával és üzemeltetőjével. Együttműködésük eredményeként idén szeptemberben megszervezték az első, a történeti kertek megőrzését célzó önkéntes napot Iszkaszentgyörgyön, amelynek köszönhetően elindult a történeti

értékű kert kiszabadítása Csipkerózsika-álmából. Az MKA mindemellett kezdeményezte és összefogta az érintett szakmai szervezeteket, szakmai és jogi javaslatokkal segítette az építési és beruházási kerettörvény zöldfelület-gazdálkodás és zöldinfrastruktúra szabályozásának kérdéskörét. A jogi keretrendszer átalakítása érdekében az MKA javaslatot tett a tájépítészeti szabályozás megújítására, valamint a nemzetközi sztenderdek hazai gyakorlatba átültetésére. Az alapítvány idei nemzetközi sikerét jelzi, hogy az Európai Tanács alá tartozó európai történeti kertek útvonalas szervezet programjába az Esterházy-kert mellett bekerült még két jelentős történeti helyszín, Gödöllő és Fehérvár-csurgó kastélykertje.

A Mócsényi Mihály-konferencia középpontjában idén a kertörökség és a víz kapcsolata állt, hiszen az utóbbi minden kultúrában az élet teremtő forrását jelenti. A kertművészetnek minden korban nélkülözhetetlen eleme a víz. A rangos hazai és külföldi szakemberek előadásaikban a víz kertművészeti kifejeződéseire, mindennek kertfilozófiai összefüggéseire hívták fel a figyelmet, miközben időszerű kérdéseket is feszegettek, mint az ökológiai fenntarthatóság és a vízhiány. A műhelyfoglalkozásokon a résztvevők gyakorlati megközelítésből taglalták az évezredek óta szöveges kerttörténeti példákat. A konferencia előadói közt szerepelt többek között *El-Saad Badawy*, a Kairói Egyetem dísznövénykertészet és kerttervezés-professzora, *Daniella Malnar*, a versailles-i kastély szökőkút-szolgálatának örökségvédelmi információs rendszeréért felelős szakember, *Giorgio Galletti*, a Firenzei Egyetem kerttörténet-szervező professzora, *Martin van den Toorn*, a holland Delfti Műszaki Egyetem professzora és *Iryna Denyenko*, az ukrain Sofiyivka Park vezető kutatója.

(MTI)